

Tankar i en svingrop

Avgrunder är så rysligt djupa
Jag tar och snubblar i en lerpöl istället
Rullar runt i geggan
så får jag lite pansar
som skydd mot alla stick
Det är väl bra för huden?
Jag vill gärna fortsätta ha vackra händer
Ja, om nu händighet kan betraktas så

När jag nu ligger här
tänker jag
att sjunde himlen finns högt däruppe
och det gör mig rädd att falla
Jag bor fem trappor upp
det räcker gott åt mig,
jag blir skakig nog i knäna
på min egen balkong
och sådana där lidelser är ju väldigt hett och inne
men det är liksom inte jag
Jag vill nog inte brinna
Står man i lågor vill man gärna rusa iväg
och tänka det blir svårt
Förståndet har sin hastighet,
det larvar på så att säga
Det är lätt att springa ifrån
om man hetsar upp sig
eller någon andra
eller tredje person
och blicken immar igen

Hur vet man då om det är rätt?

Ja (suck) den som ändå visste
Men framtidens karta har många vita fläckar
som gör mig alldeles snöblind när jag stirrar
och jag vill inte bli bländad
för om jag reser mig upp för fort
så blir jag yr i skallen

Jag vill se var jag befinner mig nu
men har insett
att det börjar bli dags för glasögon
av ålderskäl,
ni vet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Pyke med Poeter.se id #28970 innehar upphovsrätten